

en Maade, som faktisk svækker dem. Der er og maa være en stor Forskel paa den Avance, der vindes ved Vareomsætning, og den, der kan vindes ved Omsætning af Aktier paa Børsen. Vi staar nu — derom er alle enige — overfor en Nedgangsperiode, og naar denne indtræder, og naar Krigen før eller senere slutter, vil det være af den største Betydning, at vore Erhverv kan gaa de vanskelige Tider i Møde uden at være aareladte eller svækkede. Hvis man nægter at gaa med til de stillede Ændringsforslag, vil jeg i alt Fald deri gerne se et Bevis for, at man fremdeles mener, at Tilstanden er midlertidig, og at dette muligvis er den sidste Gang, vi faar at gøre med en Merindkomstskattelov — det vil dog i nogen Grad kunne forsone med de Ubilligheder, som Loven i den foreliggende Form aldeles ikke kan undgaa at medføre.

N. Neergaard: Hvis det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vil gennemgaa de Forhandlinger, som blev ført angaaende de to første Merindkomstskattelove, vil han se, at den Fremstilling, han har givet af min Stilling, er fuldstændig urigtig. Jeg har ikke ved anden Behandling forladt de fuldkomne rigtige Principper, som det ærede Medlem erindrede om ved at oplæse mine Udtalelser, jeg har fastholdt dem ved anden Behandling af de to første Merindkomstskattelove, men de blev stemt ned her i Tinget. Begge Gange er Lovforslaget vandret til Landstinget i Flertallets Affattelse, og i Landstingets Udvalg, hvor saavel Venstre som det ærede Medlems konservative Meningsfæller var enige om disse Principper, er der — jeg tør ikke tvivle derom — blevet gjort Forsøg paa at faa Loven omformet i Overensstemmelse med de af mig udtalte Principper, der er ganske de samme som de, der er anvendte i den svenske og norske Merindkomstskattelovgivning. De Forhandlinger, som i Landstinget førtes mellem de to Partier og den højtærede Finansminister, førte imidlertid til det Resultat, at man ikke ansaa det for muligt at komme de af mig udtalte Principper nærmere end gennem den Række Undtagelser, der nu er formede i § 6: Indtægt, der skyldes Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsyldelse, Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer eller af Arv, samt ved at indføre i Betænkningen en Række Regler med Hensyn til Udøvelsen af Finansministerens Dispensationsmyndighed, Regler, der stadig tenderer i Retning

af de udtalte Principper, og som nu atter er blevet betydeligt udvidet. Det er altsaa et Kompromis, der er sluttet i Landstinget, eller rettere, man erkender fra Venstres og de Konservatives Side, at man ikke kan komme Sagen nærmere, naar man ikke vil give Afkald paa Gennemførelsen af Merindkomstbeskatningen.

Jeg haaber, det er lykkedes mig at paavise, at det ærede Medlems Fremstilling har været ganske urigtig.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Endskønt det kunde synes utaknemmeligt at protestere, naar det enestaaende Tilfælde foreligger, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) uforbeholdent giver mig Ret i noget, jeg har sagt, ser jeg mig dog nødsaget til at gøre det, fordi det ærede Medlem har givet mig Ret i Udtalelser, jeg ikke har brugt. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at jeg havde med Rette erklæret, at det kom an paa Finansministerens Skøn, hvorvidt Lempelser skal forekomme eller ikke. Det har jeg ikke sagt; hvis jeg havde sagt det, var jeg ikke optraadt korrekt som Ordfører. Jeg sagde, at det kom an paa Ministerens Skøn, om de Omstændigheder, som nu findes opregnet i Flertallets Betænkning, foreligger eller ikke. Der er selvfølgelig sket en Indskrænkning i Finansministerens Skøn, for saa vidt som det ikke længere alene gaar ud paa, hvorvidt Administrationen finder Anledning til at bevilge en Ansøgning, men paa at undersøge, om der foreligger Omstændigheder, som Folketingets Flertal efter Udtalelser i Betænkningen, accepterede af Finansministeren, anser for saadanne, som enten selv eller ved deres Analogi giver Anledning til Lempelse.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der for lidt siden havde Ordet, fandt Anledning til at lade sig høre ved Sagens anden Behandling at komme ind paa en Undersøgelse af Skattebyrdens Fordeling paa de forskellige Erhverv. Det vil ikke undre dem, der kender det ærede Medlems Stilling til dette Spørgsmaal tidligere, at han fandt, at den Byrde fordeltes højest ulige, og at navnlig Landbruget unddrog sig den det paa-hvilende Skattepligt. Det ærede Medlems Anker var af en dobbelt Art. Den ene var den, at Merindkomstskatten ikke ramte Landbruget i tilstrækkelig og tilbørlig Grad, navnlig fordi Indkomsten for Landbrugets Vedkommende var fordelt over et meget